

מ"ת 3386/08/17 - מדינת ישראל נגד איסמעיל דכה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 3386-08-17 מדינת ישראל נ' דכה (עציר) ואח'

לפני מבקשים	כבוד השופט ציון קאפח
נגד משיבים	
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד נעמה תור זאבי
	2. איסמעיל דכה (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

החלטה - משיב 2

החלטה לראיות.

נגד המשיב ושניים אחרים הוגשו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים.

נטען כנגד המשיב, באישום הראשון, כי הוא סחר בנשק בצוותא חדא עם משיב 1, נשא נשק ואביזר נשק ותחמושת, עבירות לפי הסעיפים 144(ב2) ביחד עם סעיף 29, סעיף 144(ב) רישא, וסעיף 144(ב) סיפא, הכל לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

על פי כתב האישום, נפגשו סוכן סמוי ומשיב 1, אשר ביניהם היכרות מוקדמת. הסוכן שאל את משיב 1 אם יוכל לרכוש ממנו כלי נשק. מאוחר יותר, הודיע משיב 1 לסוכן כי הוא מעוניין למכור לו אקדח שיקבל מאחר, והסוכן הסכים. בימים שלאחר מכן שוחחו השניים אודות התמורה ועוד פרטים אשר אינם דרושים להחלטה זו.

ביום 15.02.17, סמוך לשעה 18:03, הגיע הסוכן אל ביתו של משיב 1 לצורך ביצוע עסקת מכר הנשק. המשיב 1 אמר לו כי הנשק אמור להגיע בקרוב עם אחר. ואכן, בחלוף דקות ספורות, הגיע המשיב 2 ((להלן: "המשיב") ברכבו אל ביתו של משיב 1, כאשר ברשותו אקדח חצי אוטומטי אשר נגנב ביום 11.04.2011, מחסנית תואמת וכדורים תואמים. המשיב העביר את האקדח הגנוב למשיב 1, אשר מצדו העבירו לסוכן, וזה לאחר שבדק אותו סיכם כי יקנה אותו בתמורה ל-22 אלף ש"ח. הסוכן שילם את תמורת האקדח, המחסנית והכדורים, ונטל אותם. משיב 1, מצדו, מסר חלק מהכסף למשיב.

עד כאן לשון כתב האישום.

עמוד 1

בא כוח המשיב כפר בקיומה של תשתית ראייתית לכאורית כמבואר בטיעוניו בע"פ ובהשלמת הטיעונים בכתב.

בראש הדברים יש להבהיר כי למרות שמשיב 1 יוזכר בהחלטה, אין משמעם של דברים כי הקביעות קיימות גם לגביו, לפי שקולו לא נשמע בדיון זה.

הראיות:

לבד מהודעות הסוכן ודבריו בעימות עם המשיב, הבריה התיכון לתשתית הראייתית הלכאורית מצוי בתמלילי האזנת סתר אשר הוגשו לי. התמלילים משקפים את השיחות בין משיב 1 לסוכן, ובין המשיב למשיב 1.

המשיב מרחיק עצמו באדיקות מכל מפגש משולש עם הסוכן ומשיב 1.

זיהוי קולו של המשיב בשיחות בוצע על ידי רס"ל בסו, על פי מזכר מיום 27.07.17. סימן נוסף כי אכן מדובר במשיב מצוי במספר הטלפון שלו, המסתיים בספרות 699. אל המכשיר שלו וממנו בוצעו השיחות.

ניתוח תמלילי השיחות מיום 15.02.17 החל מהשעה 16:37 בין משיב 1 למשיב ובין משיב 1 לסוכן, מעלה בבירור על פי תוכן השיחות והגיון כי מדובר בדו-שיח אודות הנשק, וכי המשיב הוא האיש שמשיב 1 והסוכן המתינו לו להשלמת העסקה.

בשיחה מספר 4 בשעה 16:37 מודיע המשיב 1 לסוכן ("דני") כי הוא מתקשר ל"בן-אדם". בחלוף 3 דקות (שיחה מספר 6) מתקשר משיב 1 למשיב ומודיע לו כי ה"בן-אדם" (הסוכן) מחכה. המשיב 1 להוט ומבקש ממנו להגיע אפילו באופנוע. המשיב שואל האם הכסף מוכן, ומשיב 1 עונה בחיוב. בשעה 16:42 (שיחה מס' 7) מתקשר משיב 1 לסוכן ומודיע לו כי האדם השלישי יגיע תוך חצי שעה. הם מדברים בקודים, ומכנים את הנשק "אוטו". ברור כי משיב 1 מדבר בקודים, לפי שהוא מבקש מהסוכן שיבוא מאחור. הסוכן עונה שהוא מעדיף אכן לבוא מאחור כדי שלא יראו אותו. אם אכן מדובר בשיחה תמימה, מדוע יש להיכנס מאחור? מכאן כי הטענה שמדובר בשיחה אודות מכונת, נשמעת, על פניה, מופרכת.

בשעה 17:11 (שיחה מס' 8) מתקשר הסוכן למשיב 1 כשהוא כעוס. משיב 1 עונה בכעס, ושואל אותו **"מה אתה עושה לי טובה שאתה לוקח את זה?"**. אם אכן מדובר במכונת, מדוע מכנים אותה "זה"?

בשעה 17:27 (שיחה מס' 12) מתנהלת שיחה בין המשיב למשיב 1. משיב 1 מדבר על מכונת, שצריך להרכיב לה ברגים ולסדר את הברקסים. כפי שצינתי ועוד יוסבר, אין ממש בטענה כי מדובר במכונת וכי אכן, כמאמר הסוכן, מדובר במילת קוד.

בשעה 17:58 (שיחה מס' 16) משוחח הסוכן עם משיב 1 ואומר לו כי הוא מגיע מאחור, כפי שנדברו.

בשעה 18:00 (שיחה מספר 18) מתנהלת שיחה משמעותית ביותר בין משיב 1 למשיב . משיב 1 אומר למשיב שהוא יבוא לפתח ביתו, אך משיב 2 עונה לו "**לא חס וחלילה, אתה משוגע?**". משיב 1 עונה לו "**למה? שים בשקית...שקית שחורה**" והמשיב עונה לו בשלילה. כאן המקום לציין כי למיטב ידיעתי אין מניחים מכונית בתוך שקית. לבסוף, משיב 1 מזמין את המשיב לביתו, אך המשיב מתנה זאת בכך שלא יהיה אצלו איש, ועל כך עונה משיב 1 "**לא לא אין דבר, לא, אצלי פה אין דבר, אצלי פה בסדר**". גם כאן עולה התמיהה מדוע יש לנקוט באמצעי זהירות כלשהם אם אכן מדובר במכונית.

בשעה 18:02 (שיחה מס' 19) מודיע הסוכן למשיב 1 כי הגיע לביתו והוא אף רואה את האור דלוק. בשעה 18:09 (שיחה מס' 22) מודיע משיב 1 למשיב 2 כי "**הבן-אדם אצלי מחכה**". הגיונם של דברים, הסוכן נמצא בביתו של משיב 1.

בשעה 18:16 (שיחה מס' 24) מתקשר המשיב למשיב 1 ואומר לו כי הוא מבחין בניידת משטרה לצד ביתו ("**אצלכם**"), ומזהיר את משיב 1 "**כן כן תיזהר**". גם כאן עולה מאליה השאלה מדוע יש להיזהר אם מדובר בהעברת מכונית. כעבור חמש דקות, בשעה 18:16 (שיחה מס' 25) משיב 1 אומר למשיב שיבוא לביתו, והמשיב 2 עונה לו "**יאללה ביי**", משמעם של דברים שהמשיב אכן עומד להיכנס לביתו של משיב 1.

תמיכה לכך שהמשיב אכן הגיע לביתו של משיב 1 נמצאת בהיעדר שיחות טלפוניות בין השניים משעה 18:20 עד השעה 18:41. הדברים עולים בקנה אחד עם גרסת הסוכן כי לאחר שראה את האקדח הוא הלך להביא את הכסף, והשיחות הבאות (שיחה 27 בשעה 18:27, שיחה 28 בשעה 18:30, שיחה 29 בשעה 18:37, ושיחה 30 בשעה 18:41) **מתנהלות בין משיב 1 לבין הסוכן בלבד.** אין כבר צורך לנהל שיחות עם המשיב, לפי שהוא נמצא בדירה.

נמצאנו למדים עד כה כי נמצאו תימוכין לטענה כי המשיב הוא אשר הביא את האקדח עמו, והוא אשר נפגש עם הסוכן בבית מגוריו של משיב 1, והכל כחיזוק להודעות הסוכן מיום 15.2.17.

לא נעלמו מעיניי הסתירות האמורות בין הודעת הסוכן במשטרה ביום האירוע 15.02.17, לבין טענותיו בעימות **שנערך למעלה מחמישה חודשים לאחר מכן**, ובהן אופן לבוש המשיב בשעת המפגש (לבש קפוצ'ון או קסקט), כמו גם בסוגיה האם המשיב הוציא את האקדח מתחת לחולצתו, אם לאו. בנדון זה אני מוצא טעם בטענת באת כוח המדינה אשר תלתה את הסתירות בזמן שחלף בין מתן ההודעה לבין העימות, ובמעורבות הסוכן בפרשיות רבות נוספות בעת הפעלתו. כך או כך אין בסתירות לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי ואין הן מקעקעות את גרסת הסוכן. ראה לעניין זה בש"פ 385/11 **ציון נ' מדינת ישראל** (20.1.11).

ב"כ המשיב טוען כי לא נערך זיהוי כדבעי. בנסיבות המתוארות לעיל אין בכך כדי לפגום במאומה בקביעות כי המשיב הוא אשר היה בן שיחו של משיב 1 והוא אשר הגיע לבית. בבחינת למעלה מן הדרוש יש להפנות להודעת הסוכן מיום

העסקה שעה 19:30 בה הוא מוסר תיאור חיצוני של המשיב " מזוקן, מבנה גוף רזה וגם לא שחום, הוא בהיר בעור וגובה בערך 1.70... ", תיאור העולה בקנה אחד עם מראה המשיב.

אשר ליתר טענות בא כוח המשיב בדבר אי הקלטת המפגש ועוד, מקומן להליך העיקרי, ואין בכוחן כדי לכרסם בתשתית הראייתית הלכאורית העולה בבירור מהנתונים אשר פורטו לעיל.

סוף דבר, נמצאה תשתית ראייתית לכאורית לנטען כלפי המשיב.

ניתנה היום בלשכתי, כ"ח אב תשע"ז, 20 אוגוסט 2017,
בהעדר הצדדים.